

ПРОТОКОЛ

Година 2020

град ВАРНА

ВАРНЕНСКИ РАЙОНЕН СЪД ДВАДЕСЕТ И ВТОРИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ

В публично съдебно заседание, проведено на **осми май**, две хиляди и двадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МИЛЕНА НИКОЛОВА

СЕКРЕТАР: ПЛАМЕН ПЛАМЕНОВ

ПРОКУРОР: Д. ЙОТОВА

Сложи за разглеждане докладваното от Председателя ЧНД № 1705 по описа за 2020 година

На именното повикване в 11:00 часа се явиха:

ЗАСЕДАНИЕТО ПО ДЕЛОТО СЕ РАЗГЛЕЖДА ЧРЕЗ СКАЙП ВРЪЗКА с оглед въведеното на 13.03.2020 г. извънредно положение на територията на цялата страна като мярка за ограничаване на разпространението на коронавирус в присъствието на системен администратор при РС-Варна – А.Т..

ОБВИНЯЕМИЯТ А.В.К. ***, от където с него се осъществява връзка по скайп в присъствие на мл. инспектор З.И.Б., който потвърждава, че лицето на екрана е обв. А.В.К..

В залата се явява адв. П.Р., определен за служебен защитник от АК – Варна.

ОБВ. К.: Не възразявам адв. Р. да ме представлява.

СЪДЪТ с оглед изявление на обвиняемия и изричната разпоредба на чл.94 ал.1 т.6 от НПК, намира че на обвиняемия следва да бъде назначен служебен защитник, поради което и на осн.чл.20 и чл.25 от Закона за правната помощ

О П Р Е Д Е Л И:

НАЗНАЧАВА адв. П.Р. за служебен защитник на обвиняемия.

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

На осн. чл.272 ал.1 и 3 от НПК съдът провери самоличността на обвиняемия.
ОБВИНЯЕМИЯТ А.В.К. роден на *** ***, адрес ***, адрес *** български гражданин, със средно образование, неженен, не работи, осъждан, ЕГН *****.

На осн.чл.274 ал.2 от НПК съдът разясни на страните правото на отвод и възможността за нови искания по доказателствата и по реда на съдебното следствие на осн.чл.275 от НПК.

АДВ. Р.: Нямаме искания за отвод. Няма да соча други доказателства.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отвод и по доказателствата.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ И ДОКЛАДВА ДЕЛОТО

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ. 65 НПК И Е ОБРАЗУВАНО ПО МОЛБА НА А.В.К. ЗА ИЗМЕНЕНИЕ НА МНО ОТ "ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА" В ПО-ЛЕКА ТАКАВА.

АДВ. Р.: Поддържаме молбата и искането си на същите основания. Моля да отмените мярката.

ПРОКУРОРЪТ: Считаю, че молбата е допустима и основателна.

СЪДЪТ докладва постъпила по делото справка за съдимост, ведно с бюлетини за съдимост на А.В.К., както и писмо от Затвора – Варна, в което е посочено, че на 13.03.2020г. в Затвора - Варна е получена за изпълнение присъда по НОХД № 5082/2019г. на ВРС за срок от три години. На същата дата е приведен в Затвора – Варна. Към 07.05.2020г. А.В.К. фактически е изтърпял един месец и двадесет и четири дни, като остатъка от наказанието е в размер на две години, десет месеца и шест дни.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат.

АДВ. Р.: Да се приемат.

СЪДЪТ с оглед становището на страните намира, че получените писмени доказателства са относими и допустими към предмета на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА И ПРИЛАГА към материалите по делото справка за съдимост, ведно с бюлетини за съдимост на А.В.К., както и писмо от Затвора – Варна от 07.05.2020г.

На основание чл. 286, ал. 1 от НПК съдът предостави възможност на страните да направят искания за извършване на нови съдебни следствени действия, като такива не бяха направени.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа страна, поради което

О П Р Е Д Е Л И:
ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ
ДАВА ХОД НА СЪДЕБНИТЕ ПРЕНИЯ:

АДВ. Р.: Уважаема г-жо Председател, моля да уважите предявената молба и да измените мярката за неотклонение на подзащитния ми в по-лека. Същият посочва аргументи, поради които иска това. Единственото което ще изложи съвсем накратко е това, че считам, че от събраните в хода на досъдебното производство доказателства не може да се направи обосновано предположение, че същия извършва деянието, което му е вменено. Моля да уважите молбата.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема г-жо Председател, считам че подадената молба за изменение на мярката за неотклонение „Задържане под стража“ е основателна, доколкото с установеното по делото влизане в сила на осъдителна присъда по друго НОХД, с което на обв. К. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ и то ефективно и с привездането в изпълнение на тази присъда в Затвора – Варна, където той към настоящия момент се намира е налице изменение на обстоятелствата, според които и съобразно които е била взета мярката за неотклонение „Задържане под стража“ по отношение на него, доколкото е отпаднала опасността той да се укрие поради факта, че се намира в затвора. Видно от приобщеното по делото писмо от Затвора – Варна и от справка за съдимост и бюлетините за съдимост, наложеното му наказание по НОХД 5082/2019г. е „Лишаване от свобода“ за срок от три години, като към настоящия момент той е изтърпял само един месец и някаква малка част от горе, тоест като продължителност това наказание „Лишаване от свобода“ значително надхвърля максималния срок на мярката за неотклонение „Задържане под стража“, в който тя може да бъде прилагана по отношение на обв. К. в досъдебното производство, съобразно чл. 234 ал.8 от НПК и в този смисъл считам, че по този начин е гарантирано, че К. на практика няма да има възможност да се укрие от правосъдието и да избегне наказателната репресия спрямо него за деянието, което е предмет на настоящото дело. Ето защо намирам, че молбата му е основателна. Още повече, че в действителност едновременно съществуването на тази мярка за неотклонение и изтърпяното от присъда „Лишаване от свобода“ ще се отрази върху възможностите му по Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража да се ползват различни видове привилегии и възможности за намаляване на присъдата си чрез работа. Поради това ще Ви моля да се произнесете със своя акт, с който да уважите подадената молба.

ОБВ. К.: Мярката е за това, че е могло да се укрия. Аз бих желал да се измени, понеже съм в затвора и няма къде да се укрия и съм в следствия и с влязла в сила присъда.

На осн.чл.297 ал.1 от НПК СЪДЪТ ДАВА ПОСЛЕДНА ДУМА НА ОБВИНЯЕМИЯ:

ОБВ. К.: Искам да се отмени мярката.

Съдът се оттегли на съвещание за постановяване на определението си, което обяви публично в присъствието на страните.

Производството е по реда на чл. 65 от НПК.

Образувано е по искане обв. А.В.К. за промяна на взетата спрямо него мярка за неотклонение от задържане под стража в по-лека такава.

С постановление от 27.11.2019г. А.К. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 4, пр. 2 вр. с ал. 1 и вр. чл. 18, ал. 1 НК. На 15.04.2020 г. на обв. К. е предявено ново прецизирано обвинение за престъпление по чл. 215, ал. 2, т. 4, пр. 2 вр. с ал. 1 и вр. чл. 18, ал. 1 НК – за това, че на 26.11.2019 г. в гр. Варна, действайки при условията на опасен рецидив, с цел да набави за себе си и за друго имотна облага направил опит да спомогне да бъде отчуждена чужда движима вещ – лек автомобил „Фолксваген Голф 4“ с рег. № В 4784 РМ на стойност 2100 лв., собственост на Г.В.М., за която предполагал, че е придобита от друго – С.Г.Г., чрез престъпление, а именно – чрез кражба.

В производство по чл. 64 от НПК с протоколно определение от 29.11.2019 г. по н.ч.д. № 5459/2019 г. състав на РС - Варна е взел по отношение на обвиняемия постоянна мярка за неотклонение задържане под стража. По пътя на инстанционния съдебен контрол акта на първостепенния съд е оставен в сила от състав на съответния въззивен съд.

Спецификата на това първо по ред производство habeas corpus предполага анализ на доказателствената маса в три основания направления: налично ли е обоснованото предположение за авторството на деянието в лицето на обвиняемия и какъв е неговия интензитет, съществуват ли основателни рискове от укриване или извършване на престъпление и какви са новонастъпилите след вземане на най-тежкото процесуално ограничение обстоятелства.

При тази принципна основа, настоящият състав приема, че обоснованото предположение за авторството на деянието в лицето на обвиняемия е налично.

Доказателствената маса е еднопосочна относно датата и мястото на извършване на деянието, както и за това, че е осъществен и квалифициращия признак на престъплението по чл. 215, ал. 2, т. 4, пр. 2 вр. ал. 1 НК, а именно, че деянието е извършено в условията на опасен рецидив.

Фактичката основа за тези изводи се съдържа в обясненията на обв. К. и обв. С.Г., показанията на свидетелите Г.В.М., Р.Я.Я., В.Ж.Ж., К.Л.Т., М.Х.Х., В.Д.Р., К.В.Х., протокол за разпознаване на лице от Р.Я.Я., справка за съдимост.

За да прецени законността на продължаващото задържане съдът съобрази, че обоснованото предположение е достатъчно само при първоначално задържане, то следва да съществува в хода на продължаващото задържане и след определен момент наличието му не може да е единствена предпоставка за продължаващо задържане. В този смисъл колкото по - дълго е задържането, в толкова по- висока степен трябва да е обоснованото предположение, а освен това трябва да има други основания, свързани с обществен интерес, които да обосновават задържането, като в противен случай е нарушена презумпцията за невинност по чл.6, пар.2 КЗПЧ.

В тази връзка, както е вярно, че при вземане на първоначална мярка изискванията към обоснованото предположение не могат да бъдат такива, каквито биха били към доказването на авторството при изготвяне на обвинителния акт, така е вярно, че за да оправдае по-продължително задържане, обоснованото предположение трябва да укрепва и да се надгражда с развитие на разследването.

Към днешна дата – около пет месеца след налагане на най-тежкото процесуално ограничение, обоснованото предположение продължава да съществува с интензитет, който налага продължаващо задържане, доколкото по досъдебното производство е привлечен още един обвиняем – С.Г.Г., чийто обяснения също са източник на доказателства срещу обв. К. по процесното обвинение.

Въпреки че интезитетът на обоснованото предположение е достатъчен за продължаващо задържане, настоящият състав намира, че по отношение на обвиняемия не е налице нито една от опасностите по чл. 63, ал. 1 от НПК. При първоначалното задържане наличието на тези опасности е било обосновано с липсата на постоянно местоживееене и предходните му осъждания, като е прието, че е налице както реална опасност да извърши да се укрие, така и да извърши престъпление.

В настоящото производство за преценка законосъобразността на продължаващото задържане, съдът установи, че към настоящия момент А.В.К. търпи наказание лишаване от свобода в размер на три години, наложено с влязла в сила присъда на 11.03.2020г. по НОХД № 5082/2019 г. по описа на Районен съд – Варна, по което подсъдимият е изтърпял само един месец и двадесет и пет дни, като предстои да изтърпи още две години, десет месеца и пет дни.

При преценка на опасностите по чл. 63 НПК съдът намира, че не съществува реална опасност обв. А.В.К. да се укрие, нито съществува реална опасност да извърши престъпление.

При липсата на опасностите, коментирани по-горе, съдът прецени, че задържане под стража не е мярката, годна да обезпечи процеса и прие, че адекватното процесуално ограничение се явява подписка, която се състои в поемане на задължение от обвиняемия при промяна в местоживееенето си да уведоми съответния орган.

Така мотивиран, **СЪДЪТ**

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение по отношение на А.В.К., ЕГН ***** - обвиняем по ДП № 1530/2019г. по описа на Второ РУ при ОД-МВР-Варна, от „ЗАДЪРЖАНЕ ПОД СТРАЖА“ в „ПОДПИСКА“.

Определението подлежи на обжалване или протест в 3-дневен срок от днес пред Окръжен съд - Варна.

НАСРОЧВА производство пред Окръжен съд - Варна, в случай на жалба или протест, на 13.05.2020 г. от 13:00 часа.

За взетата мярка да се уведоми ОДМВР – Варна на основание чл. 60, ал. 2 НПК.

След влизане на определението в сила досъдебно производство № 1530/2019г. по описа на Второ РУ при ОД-МВР-Варна да се изпрати на РП-Варна - по компетентност.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 11:25 ч.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

СЕКРЕТАР: